

saaledes at Sønnen af den sidste Fæster bliver fortrinnsberettiget til Fæstet. Da det imidlertid fremgik af de anthede, senere tilveiebragte Oplysninger, at saavel Lagthinget, som den færøste Befolkning i Almindelighed i Overensstemmelse med den foranførte nedarvede Ansøelse lægger særdeles stor Vægt paa, at Sønnen af en afdød Fæster, naar dennes Enke indlader sig i nyt Ægteskab, kan blive foretrukken til at erholde Fæstet fremfor Sønnen af Enkens nye Mand, troede Ministeriet, at der var Anledning til at søge den ommeldte Lovbestemmelse forsaavidt forandret i Overensstemmelse med Lagthingets Indstilling, og blev der til den Ende forelagt det i Sommeren 1870 sammentraadte Lagthing til Betænkning et Lovudkast, hvorefter Forfristjerne i oftnævnte Forordning af 1691 ikke skulde være til Hinder for, at der i det forudsatte Tilfælde ved en af de Paagjældende derom truffen Bestemmelse, der vilde være at optage i det til den nye Fæster udstedte Fæstebrev, beholdes den afdøde Fæsters Sønnen fortrinlig Afgang til ved først indtrædende Fæsteledighed at erholde Jorden i Fæste fremfor de Søner, som den nye Fæster maatte efterlade sig.

Det af Lagthinget til Sagens foreløbige Drøftelse nedsatte Udvalg gik i sin Betænkning den Formening, at det ikke var heldigt som i den tidligere Indstilling at knytte Fortrinnsretten for den afdøde Fæsters Søner til en af Enken eller hendes nye Mand i saa Henseende truffen særlig Bestemmelse, og at det langt mere vilde stemme med den færøste Befolknings Duffer, om den nye Lov kom til at gaae ud paa, at der i det forudsatte Til-

fælde ligefrem skulde tilkomme den afdøde Fæsters Søner den omhandlede Fortrinnsret, og foreslog Udvalget ændret i Overensstemmelse hermed. Ved Sagens sidste Behandling billigedes ikke blot dette Forslag, men der vedtoges tillige et Ændringsforslag, der gik ud paa at give Loven, saaledes som den iøvrigt af Udvalget var foreslaaet affattet, tilbagevirkende Kraft med Hensyn til alle Tilfælde, hvor et Kongsfæste i de siden 1852 forløbne Aar ved Ægteskab med en afdød Fæsters Enke var gaaet over til en ny Fæster, og i sin Indstilling til Ministeriet androg Thinget paa, at Udvalget med de saaledes vedtagne gennemgribende Ændringer maatte ophøies til Lov. Amtmanden over Færøerne har i sin over Lagthingets Indstilling afgivne Erklæring udtalt, at der formeentlig ikke turde være nogen Betænkning ved at gaae det Skridt videre, der er tilfattet ved det i Udvalgets Betænkning stillede Forslag, navnlig fordi det med Grund for antages, at der hos Enken, naar hun overhovedet indgaaer nyt Ægteskab, i Reglen ikke vil være synderlig Tilboielighed til at træffe en saadan Bestemmelse til Fordeel for hendes Søner af første Ægteskab som den i Lagthingets tidligere Indstilling omtalte, hvorimod han ikke har kunnet finde det tilraadeligt ved at give Loven tilbagevirkende Kraft at gjøre Indgreb, om ikke i erhvervede Rettigheder, saa i alt Fald dog i velbegrundede Forventninger. Da Ministeriet for sit Vedkommende ganske maa slutte sig til den af Amtmanden saaledes gik i Ansøelse, er det oprindelige Udcast blevet omarbejdet i Overensstemmelse hermed.